

שְׁעוֹר שְׂמוֹנָה-עָשָׂר:

צְבָרִים

לִילְדִים שְׂנוּלְדִים בְּאַרְץ קוֹרָאִים: צְבָרִים.

מִדּוּעַ? אֵין אָנִי יוֹדֵעַ. חֲנָה כְּרָמִי בָּאָה פֶּעַם מִן הַחֲנוּת וְשָׂאָה אוֹתִי:
יוֹסֵף, אֲכַלֶּת פֶּעַם צְבָר? לֹא יוֹדַעְתִּי מָה רוּצָה חֲנָה לְהַגִּיד, וְגַם אָנִי
שָׂאֲלֹתִי אוֹתָהּ: וְאַתְּ אֲכַלֶּת פֶּעַם "יִנְקִי"?

הִיא צִחְקָה וְאָמְרָהּ: אָבֵל הִנֵּה עַל הַשְּׁלֶחַן צְבָר בְּאַמַּת מוֹכֵן לְאֲכִילָה,
הוּא פְּרִי טוֹב וּמְתוֹק-מְתוֹק כְּמוֹ הַיִּלְדִים שְׁלֵנוּ.

לְקַחְתִּי צְבָר מִן הַשְּׁלֶחַן וְאָמְרָתִי: תוֹדָה, חֲנָה, אָבֵל קָשָׁה לִי לְאֹכַל
צְבָר, אֵין אָנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אוֹכְלִים אוֹתוֹ.

כֵּן - אָמְרָה חֲנָה - כָּכָה זֶה גַם עִם הַיִּלְדִים, צְרִיךְ לְדַעַת אֵיךְ "לְאֹכַל
אוֹתָם".

אָנִי לֹא יוֹדֵעַ, לְמָה חוֹשְׁבִים עַל כָּל הַיִּלְדִים, שֶׁהֵם חֲכָמִים. וְכַאֲשֶׁר הֵם
גְּדוּלִים, וְלוֹמְדִים כְּבָר בְּאוֹנֵיבְרִסִּיטָה, אֲזוֹ אוֹמְרִים לָהֶם; אַתָּם, אֵין

אַתָּם יוֹדְעִים כְּלוּם. רַק אֱלֹהִים יוֹדְעִ, מֵאַיִן בָּאִים כָּל הַטְּפָשִׁים...
אֵיפֹה הַעֵינִים שְׁלֶה?! - שָׂאֵל אוֹתִי נֶהֱג, כַּאֲשֶׁר רָצֹתִי, כִּי רָצִיתִי לְעֹבֵר
אֶת הַכְּבִישׁ.

הַעֵינִים שְׁלִי בְּרֹאשׁ - אָמְרָתִי.

אָבֵל אֵיפֹה הָרֹאשׁ שְׁלֶה, אַתָּה יוֹדְעַ?! -

כַּאֲשֶׁר הֵייתִי קָטָן, גַּם אָנִי הֵייתִי חֲכָם. אָמִי תָמִיד אָמְרָהּ: יֵשׁ לוֹ רֹאשׁ!

אָנִי אוֹהֵב אֶת הַיִּלְדִים הַצְּבָרִים, הֵם אוֹמְרִים הַכֹּל, מָה שְׁחוֹשְׁבִים.

שְׁמוֹנֶה-עָשָׂר: אֵיפֹה לְנִינְגֶרָאד?

וְתָמִיד הֵם שְׂמֵחִים וְצוֹחֲקִים. אֲבָל לֹא תָמִיד אֲנִי אוֹהֵב, כַּאֲשֶׁר הֵיִלְדִים
שֶׁל כְּרָמִי נִכְנָסִים לְחֶדֶר שְׁלִי. וְהֵם אוֹהֵבִים מְאֹד לְהִכָּנֵס. חָסֵר לְחַנּוּה
גְּפֹרֹר הֵם בָּאִים לְיוֹסֵף.

יוֹסֵף, יֵשׁ לְךָ קִפְסַת גְּפֹרֹרִים?

הֵם לֹא רוֹאִים, שְׂאֲנִי יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד דְּקֶדוּק. שְׂמֵתִי אֶת הַסֶּפֶר עַל הַשְּׁלֶחַן,
כִּי יִדְעֵתִי שֵׁישׁ לָהֶם תָּמִיד גַּם שְׂאֵלוֹת.
אֵיפֹה לְנִינְגֶרָאד? – שׂוֹאֵלֶת אוֹתִי גִילָה הַקֵּטָנָה.
בְּרוּסְיָה.

וְרוּסְיָה הִיא רְחוֹקָה?

כֵּן, הִיא רְחוֹקָה.

גַּם מוֹסְקָבָה בְּחוּץ-לְאֶרֶץ?

מֶה שְׁלֹא בְּאֶרֶץ הוּא בְּחוּץ-לְאֶרֶץ.

אֲבָל שָׁם קָר – אוֹמֶרֶת לִי גִילָה.

מֵדוּעַ? – אֲנִי שׂוֹאֵל.

כִּי בְּחוּץ קָר.

אֲבָל בְּחֶדֶר שְׁלֶךְ, גִילָה, חֵם. נִכּוֹן? – אֲנִי אוֹמֵר לָהּ.

אֲבָל גִילָה לֹא רוֹצֶה לְלַכֵּת לְחֶדֶר שְׁלָהּ, הַכֹּל הִיא רוֹצֶה לְדַעַת, מֶה
לְמַעַלָּה וּמֶה לְמַטָּה. אֲבָל שְׂאֲנִי צָרִיף לְלַמֵּד דְּקֶדוּק, אֵינִי הִיא רוֹצֶה לְדַעַת.

הַמּוֹרָה: מֵדוּעַ אֵינִי הַדְּגִים מְדַבְּרִים?

הַתְּלָמִיד: הֵם אֵינָם יְכוּלִים לְדַבֵּר בְּפֹה מְלֹא מַיִם.

הֵילֵד: סִבָּא, הָאֵם בָּא לְךָ בְּחַיִּים אֵיזָה דְּבַר מִן הַדְּבָרִים, שְׂרָצִית
מְאֹד-מְאֹד בְּזִמְנֵי יְלֻדוֹתֶךָ?

סִבָּא: כֵּן, כַּאֲשֶׁר הֵיִתִי יֵלֵד וְאֲמִי רְחֶצָה אֶת רֹאשִׁי, תָּמִיד רְצִיתִי,
שְׁלֹא תִהְיֶינָה לִי שְׂעָרוֹת.

כֵּן, אֲנִי אוֹמֵר, שֵׁשׁ בְּעַל-חַנוּת טוֹב אוֹ בְּעַל-חַנוּת רָע.
לֹא, חֲבָרֵי הַטּוֹב. יֵשׁ רַק בְּעַל-חַנוּת חָכֵם וַיֵּשׁ בְּעַל-חַנוּת טִפֵּשׁ. אִם
תִּרְצֶה, נִלְךְ וְנִכְנַס לַחַנוּתוֹ שֶׁל אָדוֹן לְבָנִי וְנִרְאֶה בְּעַל-חַנוּת טִפֵּשׁ.
טוֹב, וְנִכְנַס.

שְׁלוֹם, אָדוֹן לְבָנִי, אֲנִי רוֹצֶה לְקַנּוֹת קַפְסַת-גַּפְרוֹרִים.
לְבָנִי: בְּבִקְשָׁה, הִנֵּה הַגַּפְרוֹרִים.

אֲבִיקֶשׁ רַק קַפְסָה אַחַת, תּוֹדָה! אָדוֹן לְבָנִי, הַגַּפְרוֹרִים בְּקַפְסָה כָּלָם
רְאֵשִׁיחֵם לְמַעַלָּה, וְאֲנִי רוֹצֶה גַּפְרוֹרִים, שְׂרָאשִׁיחֵם לְמַטָּה.
לְבָנִי: סְלִיחָה, אֵינִי לִי גַּפְרוֹרִים אַחֲרֵים.

שְׁלוֹם!... חֲחֲחֵ! אֲמַרְתִּי לְךָ, שֶׁהוּא טִפֵּשׁ!?

וְגַם הוּא בְּעַל-חַנוּת חָכֵם בְּעֵינֶיךָ?

מִיָּד תִּרְאֶה, אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עֲכָשׁוּ לַחַנוּתוֹ שֶׁל אָדוֹן שְׁחוּרֵי.

שְׁלוֹם! יֵשׁ לְךָ גַּפְרוֹרִים?

שְׁחוּרֵי: כֵּן, אָדוֹנֵי, הִנֵּה הַגַּפְרוֹרִים.

אָדוֹנֵי, הַגַּפְרוֹרִים בְּקַפְסָה רְאֵשִׁיחֵם לְמַעַלָּה, אֲכַל אֲנִי רוֹצֶה גַּפְרוֹרִים,
שְׂרָאשִׁיחֵם לְמַטָּה.

שְׁחוּרֵי: כֵּן, אָדוֹנֵי, יֵשׁ לִי גַם גַּפְרוֹרִים כְּאֵלֶּה, אֲכַל הֵם יְקָרִים יוֹתֵר.

הַשֵּׁם שְׁלִי - שְׁמִי, שְׁלֶךְ - שְׁמֶךָ, שְׁלוֹ - שְׁמוֹ.

שְׁלָנוּ - שְׁמִנוּ, שְׁלָכֶם - שְׁמָכֶם, שְׁלָהֶם - שְׁמָם.

נִקְבָּה - שְׁמִי, שְׁמֶךָ, שְׁמָהּ, שְׁמִנוּ, שְׁמָכֶן, שְׁמָן.

בּוֹאוּ! אַתָּה - בּוֹא! אַתָּה - בּוֹא! אַתָּם - בּוֹאוּ!

תֵּן! תֵּן! תֵּנוּ!

נִכְנָסוּ - הוֹוֶה - נִכְנַס, נִכְנַסְתָּ, נִכְנַסִּים, נִכְנַסוֹת.

עָבַר - נִכְנַסְתִּי, נִכְנַס, נִכְנַסָּה, נִכְנַסְנוּ, נִכְנַסוּ.

נְטוּיֹת - פְּעֵל, הוֹוָה - לוּחַ ו

קוּם, שִׁים, בּוֹא

נְקֻבָּה				זָכָר			
אָנִי	קָמָה	שָׁמָּה	בָּאָה	אָנִי	קָם	שָׁם	בָּא
אַתָּה	קָמָה	שָׁמָּה	בָּאָה	אַתָּה	קָם	שָׁם	בָּא
הִיא	קָמָה	שָׁמָּה	בָּאָה	הוּא	קָם	שָׁם	בָּא
אֲנַחְנוּ	קָמוּת	שָׁמוּת	בָּאוֹת	אֲנַחְנוּ	קָמִים	שָׁמִים	בָּאִים
אַתָּן	קָמוּת	שָׁמוּת	בָּאוֹת	אַתָּם	קָמִים	שָׁמִים	בָּאִים
הֵן	קָמוּת	שָׁמוּת	בָּאוֹת	הֵם	קָמִים	שָׁמִים	בָּאִים

אָמַר זְמַן הוֹוָה שֶׁל הַפְּעָלִים: גּוֹר, שִׁיר, רוּץ.

אֲיִנְנִי (אֵין אָנִי) - אָנִי לֹא.

אֲיִנְנִי (אֵינִי)

אֲיִנְנוּ

אֲיִנְכֶם אֲיִנְכֶן

אֲיִנְךָ אֲיִנְךָ

אֲיִנָּם אֲיִנָּן

אֲיִנְהוּ (אֵינוּ) אֲיִנְהוּ

אָנִי (אֲנִי) אֲיִנְנִי יוֹדֵעַ. (אַתָּה) אֲיִנְךָ מְבִיֵן. (הוּא) אֵינוּ אוֹכֵל.

אָמַר (אֲמַרִי) בְּשֵׁתֵי מַלְיָם כְּמוֹ תְּמוּנָתֵנוּ - הַתְּמוּנָה שֶׁלָּנוּ.

פְּקִידָתוֹ	אֲרוּחָתְךָ
שְׂאֵלָתִי	שְׂמֻחָתְךָ
מְשַׁפְּחָתֵנוּ	אֲשֵׁתְךָ
דוֹדְתְךָ	

שעור שמונה-עשר: איזהו חכם?

- חכם איזהו חכם – הלומד מכל אדם.
 איזהו חכם – הרואה את הנולד.
 החכם עיניו בראשו.
- נכנס נכנס בשלום ויצא בשלום.
 נכנס יין – יצא סוד.
- חסר יש חסר לו, ושמח; יש שיש לו, ואומר: חסר!
- שמים התורה – לא בשמים היא.
 יהיה מה שהיה הוא שיהיה, ומה שיהיה – כבר היה.
- דקדוק למדתם דקדוק באלפין?
 למדנו דקדוק ובאמת אנחנו מדברים עברית בדיוק-בדיוק.

רשימה 18

<i>monte</i>	מוֹן	<i>Saggio</i>	חָכֵם	<i>grammatica</i>	דְּקָדוּק	צֶבֶר	<i>Cactus</i>
<i>sopra</i>	לְמַעַלָּה	<i>stupido</i>	טִפְשׁ	<i>fuori</i>	חוּץ	רֹאשׁ	<i>Festa</i>
<i>sotto</i>	לְמַטָּה	<i>manicare</i>	חָסַר	<i>barcolletta</i>	בְּדִיחָה	פֶּה	<i>bacca</i>
<i>capelli m.</i>	שְׁעָרוֹת	<i>entrare</i>	נָכַס	<i>cielo</i>	שָׁמַיִם	קַפְסָה	<i>scatola</i>
<i>per qual motivo?</i>	מְדוּעָ?	<i>nato</i>	נוֹלַד	<i>Die</i>	אֱלֹהִים	גְּפִירוֹר	<i>flaunfers</i>